

Trzydzieści trzy prośby do Pana Jezusa

na uproszenie ducha powołania i dobrych kapłanów
na pamiątkę trzydziestu trzech lat życia Jęgo na ziemi

Trzydzieści trzy prośby do Pana Jezusa

na uproszenie ducha powołania i dobrych
kapłanów na pamiątkę trzydziestu trzech
lat życia Jego na ziemi

Na okładce: *Powołanie Apostołów Piotra i Andrzeja,*
Édouard Joseph Dantan, 1877

O dobry Jezu, który z wysokości niebios patrzysz na dzieci Twoje, wśród łez, trudów i walki, wspomnij na te słowa swoje, któreś wyrzekł do Apostołów: „Podnieście oczy wasze, a popatrzcie na pola, że białe już są do żniwa” (Jan 4, 35). I dziś, o dobry Panie, krainy nasze, są białe ku żniwu, lecz żeńców nie ma, a żniwo Twoje, owoc pracy i krwi Twojej, zmarnieje; patrz na tyle dusz ginących, na owce bez pasterza, na kraje spustoszone, a serce Twe nakłoń ku litości! O Jezu, któryś powiedział: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proścież tedy Pana żniwa, aby wysłał robotników na żniwo swoje” (Łk 10, 2; Mt 9, 37–38), pozwól, abyśmy ośmieleni Twoim przykładem, Twoimi słowy prosili Cię bezustannie: „Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!”.

1. O Jezu, któryś widząc rzesze „zlitował się nad nimi, gdyż byli strudzeni i leżący jako owce, nie mające pasterza” (Mt 9, 36) – **błagamy Cię, Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!**

2. O Jezusie, któryś rzekł do Szymona i Andrzeja: „Pójdźcie za mną, a uczynię, że się staniecie rybakami ludzi. A oni natychmiast opuściwszy sieci, poszli za nim” (Mt 4, 19–20) – **blągamy Cię, Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!**
3. O Jezusie, któryś wezwał Jakuba Zebedeuszowego i Jana, brata jego, w łodzi sprawujących sieci swoje, a oni natychmiast opuściwszy sieci i ojca, szli za Tobą (Mt 4, 21–22) – **blągamy Cię, Panie,**
4. O Jezusie, któryś rzekł do celnika, imieniem Lewi, przy cle siedzącego: „Pójdź za mną”, a on opuściwszy wszystko szedł za Tobą (Łk 5, 27–28) – **blągamy Cię, Panie,**
5. O Jezusie, któryś po nocnej modlitwie, przyzwał uczniów swoich i wybrał z nich dwunastu, i nazwał Apostołami (Łk 6, 12–13) – **blągamy Cię, Panie,**
6. O Jezusie, któryś wezwawszy dwunastu Apostołów, dał im moc i władzę, i posłał ich przepowiadać królestwo Boże (Łk 9, 1–2) – **blągamy Cię, Panie,**
7. O Jezusie, któryś naznaczył siedemdziesięciu dwu i rozesłał ich po dwu przed sobą do wszystkich

wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!

- miast i miejsc, kędy sam przejść miałeś (Łk 10, 1) – **blągamy Cię, Panie,**
8. O dobry Jezu, któryś rzekł Samarytan-
ce: „Gdybyś znała dar Boży” (Jan 4, 10)
i któryś ją powołał na pierwszą apostołkę
Imienia Twego, rozmnoż dar powołania
pomiędzy dziećmi Twymi – **blągamy
Cię, Panie,**
9. O Jezu, któryś rzekł o Marii u nóg Twoich
słów Twych słuchającej: „Maria najlep-
szą cząstkę obrała, która od niej odję-
ta nie będzie” (Łk 10, 42) – **blągamy
Cię, Panie,**
10. O Jezu, któryś rzekł do robotników próz-
nujących na rynku: „Idźcie i wy do winni-
cy mojej, a co będzie sprawiedliwe, dam
wam” (Mt 20, 4) – **blągamy Cię, Panie,**
11. O dobry Jezu, który wejrzawszy na mło-
dzieńca, umiłowałeś go i rzekłeś mu:
„Jednego ci nie dostaje; idź, sprzedaj,
cokolwiek masz i daj ubogim, a będziesz
miał skarb w niebie, i przyjdź, naśladowaj
mnie” (Mk 10, 21) – **blągamy Cię, Panie,**
12. O Jezu, któryś rzekł do chcącego iść za Tobą:
„Lisy mają jamy, a ptaki niebieskie gniazda,
- wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!

lecz Syn Człowieczy nie ma, gdzieby głowę skłonił” (Łk 9, 58) – **blągamy Cię, Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!**

13. O Jezuu, któryś rzekł chcącemu wpierr ojca pogrzebać, anizeliby poszedł za wezwaniem Twoim: „Niechaj umarli grzebią swych umarłych; a ty idź, i opowiadaj królestwo Boże” (Łk 9, 60) – **blągamy Cię, Panie,**
14. O Jezuu, któryś rzekł innemu: „Żaden, który rękę swą przyłożył do pługa, a ogląda się wstecz, nie jest zdalny do królestwa Bożego” (Łk 9, 62) – **blągamy Cię, Panie,**
15. O Jezuu, któryś rzekł do Piotra: „I wszelki, który by opuścił dom, albo braci, albo siostry, albo ojca, albo matkę, albo żonę, albo synów, albo rolę dla imienia mego, stokroć tyle weźmie, i życie wieczne otrzyma” (Mt 19, 29) – **blągamy Cię, Panie,**
16. O Jezuu, któryś rzekł uczniom swoim: „Szukajcie więc najprzód królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a to wszystko będzie wam przydane” (Mt 6, 33) – **blągamy Cię, Panie,**

wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!

17. O Jezusie, któryś rzekł uczniom swoim: „Oto ja was posyłam jak owce między wilki, bądźcie więc roztropni jak węże, a proście jak gołębnice” (Mt 10, 16) – **blagamy Cię, Panie,**
18. O Jezusie, który nauczając uczniów swoich rzekł im: „Nie miejcie złota ani srebra, ani pieniędzy w trzosach swoich” (Mt 9, 9) – **blagamy Cię, Panie,**
19. O Jezusie, któryś rzekł: „A kto nie dźwiga krzyża swego, i nie idzie za mną, nie może być uczniem moim” (Łk 14, 27) – **blagamy Cię, Panie,**
20. O Jezusie, któryś rzekł wybranym uczniom: „Nie jest sługa większy nad pana swego. Jeśli mnie prześladowali i was prześladować będą” (Jan 15, 20), jako też: „I będziecie w nienawiści u wszystkich dla imienia mego” (Łk 21, 17) – **blagamy Cię, Panie,**
21. O Jezusie, któryś im rzekł: „Każdy więc, który mnie wyzna przed ludźmi, wyznam go i ja przed Ojcem moim; który jest w niebiosach” (Mt 10, 32) oraz „Na świecie ucisk mieć będziecie; ale ufajcie, ja zwyciężyłem świat” (Jan 16, 33) – **blagamy Cię, Panie,**

wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!

22. O Jezusie, któryś uczniów swoich zachęcał, mówiąc im: „Nie bój się, trzódka mała, bo spodobało się Ojcu waszemu dać wam królestwo” (Łk 12, 32) – **blągamy Cię, Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!**
23. O Jezusie, któryś uczniom swoim powiedział: „Nie wyście mnie obrali, ale ja was wybrałem, i ustanowiłem was, abyście szli, i owoc przynieśli, i żeby owoc wasz trwał” (Jan 15, 16) – **blągamy Cię, Panie,**
24. O Jezusie, któryś rzekł Apostołom swoim: „Jam jest szczep winny, wyście latorośle. Kto pozostaje we mnie, a ja w nim, ten wiele owocu przynosi; bo beze mnie nic uczynić nie możecie” (Jan 15, 5) – **blągamy Cię, Panie,**
25. O Jezusie, któryś rzekł do uczniów swoich: „Wy jesteście światłością świata. (...) Tak niechaj świeci światłość wasza przed ludźmi aby widzieli uczynki wasze dobre i chwalili Ojca waszego, który jest w niebiosach” (Mt 5, 14; 16) – **blągamy Cię, Panie,**
26. O Jezusie, któryś rzekł Apostołom: „Wy jesteście solą ziemi. A jeśli sól zwietrzeje, czym

wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!

- będzie solona?” (Mt 5, 13), **blągamy Cię, Panie,**
27. O Jezuu, który wychodząc z Betanii do Jerozolimy łaknąłeś, a nie znajdując owocu na drzewie figowym, przekląłeś je dla jego nieplodności, i uschło (Mk 11, 12–14; 20) – **blągamy Cię, Panie,**
28. O Jezuu, któryś rzekł; „Powiadam wam, że jeśliby ci milczeli, kamienie wołać będą” (Łk 19, 40) – **blągamy Cię, Panie,**
29. O dobry Jezuu, któryś rzekł Apostołom po ostatniej wieczerzy: „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam; nie jako świat daję, ja wam daję” (Jan 14, 27) – **blągamy Cię, Panie,**
30. O dobry Jezuu, któryś się modlił za przyszłych Apostołów Twoich: „Nie proszę, żebyś ich zabrał ze świata, ale żebyś ich zachował od złego” (Jan 17, 15) – **blągamy Cię, Panie,**
31. O dobry Jezuu, któryś prosił za uczniami Twymi: „Ojczye święty, zachowaj ich w imię twoje, których mi dałeś, aby byli jedno, jak i my (...). Jak ty mnie posłałeś na świat; i ja ich posła-

wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!

łem na świat” (Jan 17, 11; 18) – **blągamy Cię, Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!**

32. O dobry Jezu, który łaknąc na krzyżu naszego zbawienia, wśród okrutnych boleści zawołałeś: „Pragnę” (Jan 19, 28) – **blągamy Cię, Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!**

33. O dobry Jezu, któryś rzekł przed wniebowstąpieniem do Apostołów swoich: „Idąc tedy, nauczajcie wszystkie narody [...]. A oto ja jestem z wami po wszystkie dni aż do skończenia świata” (Mt 28, 19–20) – **blągamy Cię, Panie, wyślij dobrych robotników do winnicy Twojej!**

O Jezu, który masz moc przemieniać kamienie w synów Abrahama, zmiękczyć twarde opoki serc naszych! Rozbudź nas z uśpiania, odrętwienia i obojętności; rozmnoż powołania do służby Twojej; wlej Ducha Twego w sługi Twych ołtarzy! Wzmocnij wolę, rozpal serca, dodaj hartu i odwagi! Spraw Panie, abyśmy do głębi duszy przejęci boleścią na widok spustoszenia owczarni Twojej, byli gotowi na wszelkie dla Ciebie ofiary. Dozwól, abyśmy szli z Tobą w oderwaniu od rzeczy ziemskich, znosząc dla Ciebie wszelkie uciski, trudy, prace i prześla-

dowania, i abyśmy, nie odstępując Cię nigdy, towarzyszyli Ci wiernie na górę Oliwną i na Golgotę, szczęśliwi, gdyby nam przyszło życie swoje położyć dla chwały Imienia Twojego. Amen.

Uwaga. Można by codziennie kilka wezwań tu przytoczonych odczytać i chwilkę się nad nimi zastanowić. Osoby wprawne w rozmyślaniu znajdą w każdym z nich obfitą treść do dłuższych i głębszych przemyśleń.

Modlitwa o największe dobro Kościoła

Najlitościwsze Serce Jezusa, dozwól, by nasze westchnienia doszły do Ciebie! O wielką i niezmierną łaskę prosić Cię przychodzimy, o największe dobro Twego Kościoła dla zbawienia dusz ludzkich. Racz dać dobrych kapłanów ludowi Twojemu! Najmiłosierniejszy Jezu, przechodząc przez miasta Judei, westchnąłeś, widząc te rzesze bez zwierzchników, te owce bez pasterzy, i powiedziałeś: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proścież tedy Pana żniwa, aby wysłał robotników na żniwo

swoje”. Ty jesteś Panem tych niw, Tyś mistycznym ogrodnikiem, któryś nasadził winnicę duchową i zrosił ją swą Krwią Najświętszą. Tyś urządził Twój Kościół jako kwieciste pole, jak ogród ogrodzony, w którym z upodobaniem zbierasz kwiaty cnót świętych, owoce dobrych uczynków; i te owoce są dla Serca Twojego najśłodsze. Ach, bo Ty, dobry Jezu, pragniesz i pożadasz dusz naszych; Serce Twoje mięknie i rozrzewnia się z miłości ku nam!

* * *

O Panie Boże, racz dać robotników na żniwo Twoje! Błagamy Cię usilnie słowami proroka Daniela: *Ostende faciem tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est, propter temetipsum* – „Dla siebie samego ukaż oblicze twoje nad świątynią twoją, która jest spustoszona” (Dan 9, 17). Prawda, że nie zasługujemy, abyśmy byli wysłuchani, i że nas nie potrzebujesz dla swej chwały i szczęścia, ale i to też jest prawdą, że Twoje pełne miłości Serce boleje i smuci się nad zgubą dusz, a raduje się i cieszy, gdy widzi, że te dusze, z pomocą dobrych kapłanów, dążą do udoskonalenia się, uświęcenia i zbawienia. A więc, przez miłość dla siebie samego, czyli dla pociechy Twego miłosiernego Serca, spraw to o Panie: ześlij nam świętych kapłanów! Błagamy Cię o to tymi samymi westchnieniami,

jakimi prorocy i patriarchowie wzywali Twego przyjścia na ziemię: „Niebiosa spuście z deszczem Sprawiedliwego na spragnioną ziemię, a ziemia niech wyda Zbawiciela” (por. Iz 45, 8); i my wołamy z jękiem jeszcze boleśniejszym: „Otwórz, o Jezu, Serce Twoje Boskie, i daj z niego Kościołowi Twemu dobrych i świętych kapłanów! Tak! Uformuj ich w Sercu Twoim świętym, Ty któryś jest wszechmocny i możesz nawet z kamieni grobowych synów Abrahama wzbudzić! Dobądź ich z tego gorejącego przybytku Miłości, jakim jest Boskie Serce Twoje! Wzbogać Twój Kościół tym nieocenionym skarbem dobrych pasterzy dusz!”.

* * *

O Panie Jezu Chryste! Racz spuścić wszechmogące tchnienie świętego powołania w serca wielu młodzieńców, których dusze są usposobione do uświęcenia. Ty, któryś powołał Mateusza od cła, Piotra, Andrzeja, Jakuba i Jana od sieci, o Jezu nieskończenie dobry i przewidujący, racz udzielić właściwych środków dojścia do celu tym wszystkim, których łaskawie powołujesz, aby odpowiedzieli godnie temu świętemu powołaniu i żeby się stali prawdziwą solą ziemi i światłem świata!

Błagamy Cię o kapłanów dla całego Kościoła, dla wszystkich miast, wsi i osad, dla krajów niewiernych i dla całego świata. Oby byli wedle Serca

Twego, bo powiedziałeś: „I wzbudzę sobie kapłana wiernego, który według serca mego i wedle duszy mojej czynić będzie” (1 Sam 2, 35)! Więc powtarzamy tę prośbę, abyś nam dał takich kapłanów: czyniących według życzeń Serca Twego. Napelnij ich Duchem Twoim Świętym! Daj im pojętność Boskich tajemnic, chętnie wyrzeczenie się rzeczy tego świata, pogardę dla korzyści materialnych, biegłość w nauce chrześcijańskiej, mądrość i doskonałość świętych, ściśle posłuszeństwo zwierzchności duchownej, żarliwość o chwałę Twoją i o zbawienie dusz. Stwórz, Boże potężny, pokolenie lewitów świętych, społeczeństwo wybrane sług Twego przybytku!

* * *

Jeżeli grzechy nasze są zbyt ciężkie, jeżeli łaska, o którą prosimy zbyt wielka, to przypomnij sobie, o najłitościwszy Jezu, że miłosierdzie Twoje zawsze jest większe od złości naszej. Niech obfitość Twego miłosierdzia pokryje mnogość grzechów naszych! Dziedzicu najwyższy duchowych łanów ludzkich, ześlij świątobliwych żeńców na zniwo Twoje! Zrób to przez zasługi Twoje, zrób dla Matki Twojej, Maryi Panny, Matki Kościoła świętego. Pomnij, że jej żalodne westchnienia tknęły Serce Twoje, gdy jak gołębica prosiła nimi za rodzajem ludzkim i przyspieszyła przyjście

Twoje na ziemię. Przedstawiamy Ci teraz Jej błagania, Jej pragnienia, Jej łzy, Jej gorące modlitwy, Jej zasługi wspólne z Twoimi.

Przez miłość dla tej Najświętszej Dziewicy, przez miłość dla siebie Samego, dla pociechy Twego kochającego Serca, zechciej nas usłyszeć i wysłuchać. *Ne moreris Domine, ne moreris, ostende faciem tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est, propter temetipsum. Amen* – „Nie zwlekaj, Panie, nie zwlekaj; dla siebie samego ukaż oblicze twoje nad świątynią twoją, która jest spustoszona. Amen”. Niech się tak stanie!

Ojczy nasz..., Zdrowaś Maryjo..., Chwała Ojcu... w intencji zyskania dobrych kapłanów.

Modlitwa na uproszenie dobrych kapłanów

O Boże mój, który jesteś samą miłością! Dziękuję Ci, żeś ustanowił sakrament kapłaństwa, dla uwiecznienia Twojej rzeczywistej obecności między ludźmi i dla dostarczenia sług swemu Kościołowi. Spraw, abym miał wielkie uszanowanie dla tego sakramentu i dla tych, którzy go przyjmują.

O Jezu, Najwyższy Kapłanie i wzorze wszystkich kapłanów! Proszę Cię pokornie, daj, aby wstępujący do tego stanu, jedynie miłość Twoją, dobro Kościoła i własne zbawienie mieli na celu. Daj nam, Panie, dobrych i świętych kapłanów, którzy by nam nauką i pobożnymi uczynkami przyświecali i do Ciebie, który jesteś drogą, prawdą i życiem, bezpiecznie doprowadzić nas mogli.

O Jezu! Twemu Boskiemu Sercu polecam i tych, którzy już w stanie kapłańskim pracują, a zwłaszcza kapłanów parafii mojej; ratuj ich i osłaniaj przed złością świata i przed własnymi żądzami; błogosław ich pracy, jednaj im serca wszystkich, a po śmierci obdarz ich i mnie chwałą wiekuistą. Amen. *Ojcie nasz...* i *Zdrowaś Maryjo...*

Źródło: *Błagalne prośby do Pana Jezusa na uproszenie ducha powołania i dobrych kapłanów*, Warszawa 1912.

Wspólnota Modlitwy za Kapłanów
ul. Garncarska 32, 04-886 Warszawa • <https://wmzk.fsspx.pl/>

Fundacja im. o. Damiana de Veuster
ul. Garncarska 32, 04-886 Warszawa
Warszawa 2025

ISBN: 978-83-87040-13-0